

Czwartek, 7 października 2021 r.

P9_TA(2021)0414

Ochrona osób z niepełnosprawnościami za pośrednictwem petycji – wyciągnięte wnioski

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 października 2021 r. w sprawie ochrony osób z niepełnosprawnościami za pośrednictwem petycji: zdobyte doświadczenia (petycje nr 2582/2013, 2551/2014, 0074/2015, 0098/2015, 1140/2015, 1305/2015, 1394/2015, 0172/2016, 0857/2016, 1056/2016, 1147/2016, 0535/2017, 1077/2017, 0356/2018, 0367/2018, 0371/2018, 0530/2018, 0724/2018, 0808/2018, 0959/2018, 0756/2019, 0758/2019, 0954/2019, 1124/2019, 1170/2019, 1262/2019, 0294/2020, 0470/2020, 0527/2020, 0608/2020, 0768/2020, 0988/2020, 1052/2020, 1139/2020, 1205/2020, 1299/2020, 0103/2021 i inne) (2020/2209(INI))

(2022/C 132/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając otrzymane petycje dotyczące kwestii niepełnosprawności wymienione w tytule tej rezolucji oraz wcześniejsze obrady Komisji Petycji w sprawie tych petycji,
- uwzględniając art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 19 i 48, art. 67 ust. 4 oraz art. 153, 165, 168 i 174 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 3, 21, 24, 26, 34, 35, 41 i 47,
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych, w szczególności jego zasady 1, 3, 10 i 17,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i jej wejście w życie 21 stycznia 2011 r. zgodnie z decyzją Rady 2010/48/WE z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych⁽¹⁾,
- uwzględniając uwagi ogólne do Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych jako miarodajne wytyczne dotyczące jej wdrażania,
- uwzględniając kodeks postępowania pomiędzy Radą, państwami członkowskimi i Komisją zawierający wewnętrzne ustalenia dotyczące wdrażania przez Unię Europejską i reprezentowania Unii Europejskiej w odniesieniu do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych⁽²⁾,
- uwzględniając przyjęte przez Komitet ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami uwagi końcowe z 2 października 2015 r. dotyczące wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając dochodzenie strategiczne Europejskiej Rzecznik Praw Obywatelskich dotyczące zapewniania osobom z niepełnosprawnościami dostępu do stron internetowych Komisji Europejskiej,
- uwzględniając przyjęty przez Radę środek ustanawiający Zmienione ramy UE wymagane na mocy art. 33 ust. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ Dz.U. C 340 z 15.12.2010, s. 11.

Czwartek, 7 października 2021 r.

- uwzględniając dochodzenie strategiczne Europejskiej Rzecznik Praw Obywatelskich dotyczące monitorowania przez Komisję Europejską środków unijnych mających wspierać prawo do niezależnego życia osób z niepełnosprawnościami i osób starszych,
- uwzględniając sprawozdanie Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na temat praw podstawowych z 2020 r.,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 11 grudnia 2019 r. pt. „Kształtowanie programu UE w zakresie praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2020–2030”,
- uwzględniając wskaźnik równouprawnienia płci za 2020 r. opracowany przez Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2102 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylającą dyrektywę Rady 2010/18/UE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 3 marca 2021 r. pt. „Unia równości: Strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030” (COM(2021)0101),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną (COM(2008)0426, „dyrektywa antydyskryminacyjna”) oraz stanowisko Parlamentu w tej sprawie z 2 kwietnia 2009 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z 4 czerwca 1998 r. w sprawie karty parkingowej dla osób niepełnosprawnych ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady (UE) 2021/1004 z dnia 14 czerwca 2021 r. ustanawiające europejską gwarancję dla dzieci ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z 27 listopada 2020 r. pt. „Ocena europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności 2010–2020” (SWD(2020)0291),

⁽³⁾ Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 2.12.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 188 z 12.7.2019, s. 79.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 303 z 2.12.2000, s. 16.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 137 E z 27.5.2010, s. 68.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 167 z 12.6.1998, s. 25.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 223 z 22.6.2021, s. 14.

Czwartek, 7 października 2021 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z 17 kwietnia 2020 r. w sprawie skoordynowanych działań UE na rzecz walki z pandemią COVID-19 i jej skutkami ⁽¹²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 18 czerwca 2020 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych na okres po roku 2020 ⁽¹³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 8 lipca 2020 r. w sprawie praw osób z niepełnosprawnością intelektualną oraz ich rodzin w dobie kryzysu związanego z pandemią COVID-19 ⁽¹⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 29 kwietnia 2021 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu ⁽¹⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 10 marca 2021 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy Rady 2000/78/WE ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy w świetle Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych ⁽¹⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z 29 listopada 2018 r. w sprawie sytuacji kobiet niepełnosprawnych ⁽¹⁷⁾,
 - uwzględniając swoje badanie z 3 listopada 2016 r. pt. „Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne a osoby z niepełnosprawnościami w Unii Europejskiej”,
 - uwzględniając swoje badanie z 15 września 2017 r. pt. „Edukacja włączająca dla uczniów z niepełnosprawnościami”,
 - uwzględniając swoje badanie z 9 października 2015 r. pt. „Rola ochronna Komisji Petycji w kontekście wdrażania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych”, a także jego aktualizacje z lat 2016, 2017 i 2018,
 - uwzględniając swoją szczegółową analizę z 15 sierpnia 2016 r. pt. „Europejski akt w sprawie dostępności”,
 - uwzględniając swoje badanie z 8 maja 2018 r. pt. „Transport i turystyka dla osób z niepełnosprawnościami i osób o ograniczonej możliwości poruszania się”,
 - uwzględniając swoje badanie z 15 lipca 2020 r. pt. „Europejska strategia w sprawie niepełnosprawności na okres po 2020 r.”,
 - uwzględniając art. 54 i art. 227 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
 - uwzględniając pismo Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A9-0261/2021),
- A. mając na uwadze, że około 1 % wszystkich petycji, które co roku otrzymuje Komisja Petycji, dotyczy różnych kwestii związanych z niepełnosprawnością;
- B. mając na uwadze, że w UE żyje blisko 87 mln osób z niepełnosprawnościami ⁽¹⁸⁾;

⁽¹²⁾ Dz.U. C 316 z 6.8.2021, s. 2.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 362 z 8.9.2021, s. 8.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 371 z 15.9.2021, s. 6.

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0161.

⁽¹⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0075.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2020, s. 164.

⁽¹⁸⁾ Przemówienie inauguracyjne komisarz Heleny Dalli z 3 marca 2021 r. w sprawie strategii na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030.

Czwartek, 7 października 2021 r.

- C. mając na uwadze, że w UE u 37 % osób w wieku co najmniej 15 lat występują (umiarkowane lub poważne) ograniczenia fizyczne lub sensoryczne ⁽¹⁹⁾;
- D. mając na uwadze, że petycje dotyczące niepełnosprawności ujawniają trudności, jakie napotykać osoby z niepełnosprawnościami, oraz fakt, że osoby te doświadczają dyskryminacji i przeszkód w życiu codziennym oraz że nie korzystają z podstawowych wolności i praw określonych w Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, takich jak: dostęp do transportu publicznego, dostępność środowiska zbudowanego, używanie języków migowych, finansowanie i równy dostęp do kształcenia i szkolenia zawodowego;
- E. mając na uwadze, że powszechnie uznaje się, iż osoby niepełnosprawne nadal napotykać wiele przeszkód i doświadczają dyskryminacji w życiu codziennym, co uniemożliwia im korzystanie na równi z innymi z podstawowych wolności i praw określonych w obowiązujących ramach legislacyjnych UE i ONZ; mając na uwadze, że przeszkody te dotyczą braku wzajemnego uznawania statusu niepełnosprawności w państwach członkowskich, co utrudnia swobodne przemieszczanie się osób z niepełnosprawnościami w UE, a także dostępu do transportu publicznego, fizycznego, sensorycznego i kognitywnego dostępu do środowiska zbudowanego, towarów, usług i programów, używania języków migowych oraz wszystkich innych środków i rodzajów dostępnej komunikacji i informacji, finansowania i równego dostępu do kształcenia i szkolenia zawodowego, dostępu do rynku pracy, dostępu do pomocy osobistej i włączenia społecznego oraz równości szans i traktowania w zatrudnieniu i pracy;
- F. mając na uwadze, że wszystkie osoby z niepełnosprawnościami mają takie same prawa jak inne osoby, we wszystkich dziedzinach życia, oraz mają prawo do niezbywalnej godności, równego traktowania, niezależnego życia, autonomii i pełnego uczestnictwa w życiu społecznym, a także mają prawo oczekiwać poszanowania i doceniania ich wkładu w postępek społeczny, polityczny i gospodarczy w UE;
- G. mając na uwadze, że petycje, które wnoszą do Parlamentu osoby z niepełnosprawnościami lub które dotyczą kwestii niepełnosprawności, mogą być źródłem informacji o niedostatkach we wdrażaniu Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym, a także mogą pomóc w kształtowaniu przepisów we wszystkich obszarach polityki;
- H. mając na uwadze, że Komisja Petycji odgrywa rolę ochronną mającą zapewniać, że UE przestrzega Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych w kształtowaniu polityki i działaniach prawodawczych na szczeblu UE; mając na uwadze, że Komisję Petycji wyznaczono do opracowania ram unijnych wraz z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich, Agencją Praw Podstawowych UE i Europejskim Forum Osób Niepełnosprawnych, zgodnie z ustaleniami przyjętymi 16 stycznia 2017 r. na 3513. posiedzeniu Rady;
- I. mając na uwadze, że Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych podkreśla znaczenie petycji dotyczących praw osób z niepełnosprawnościami w świetle roli i obowiązków Parlamentu w obrębie unijnych ram monitorowania wykonywania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;
- J. mając na uwadze, że ze względu na swoją rolę Komisja Petycji jest szczególnie powołana do czuwania nad ochroną praw osób z niepełnosprawnościami w UE i wykonywania praw podstawowych gwarantowanych im przez prawo Unii oraz Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; mając na uwadze, że ilość dostępnych informacji o tych prawach jest niedostateczna, a dostęp do nich jest niewystarczający;
- K. mając na uwadze, że Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych wysoko ceni kluczową rolę Komisji Petycji jako pomostu między mieszkańcami UE, Parlamentem i pozostałymi instytucjami UE oraz jako istotnego narzędzia włączania obywateli w demokrację uczestniczącą; mając na uwadze, że prawo do składania petycji do Parlamentu należy do praw podstawowych każdej osoby mieszkającej w UE i organizacji mającej siedzibę w UE oraz stanowi niezbędne, bezpośrednie źródło informacji faktograficznych;
- L. mając na uwadze, że prawo do składania petycji i proces ich rozpatrywania powinny być lepiej widoczne i bardziej dostępne dla wszystkich osób mieszkających w UE i organizacji mających siedzibę w UE, w tym osób z niepełnosprawnościami; mając na uwadze, że Komisja Petycji powinna zapewnić większą widoczność i dostateczną ilość informacji na ten temat za sprawą ukierunkowanych kampanii informacyjnych i kampanii na rzecz zwiększania świadomości, tworzonych szczególnie z myślą o grupach szczególnie wrażliwych, w tym osobach z niepełnosprawnościami; mając na uwadze, że Parlament nie opracował dotąd wskaźnika skuteczności własnego systemu petycji ani nie zebrał danych statystycznych o ich rozpatrywaniu;

⁽¹⁹⁾ Eurostat, „Functional and activity limitation statistics” [Statystyki dotyczące ograniczeń w funkcjonowaniu i aktywności], dane pobrane w grudniu 2020 r.

Czwartek, 7 października 2021 r.

- M. mając na uwadze, że Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych jest pierwszym traktatem międzynarodowym dotyczącym praw człowieka ratyfikowanym przez UE i wszystkie państwa członkowskie;
- N. mając na uwadze, że UE i pięć państw członkowskich nie ratyfikowało Protokołu fakultatywnego do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych;
- O. mając na uwadze, że do priorytetów określonych w wytycznych politycznych obecnej Komisji należy utworzenie Unii równości dla wszystkich i w każdym aspekcie;
- P. mając na uwadze, że w petycjach wielokrotnie zwracano uwagę na ograniczenia w dostępie osób z niepełnosprawnościami do kształcenia, które sprawiają, że ich uczestnictwo w zajęciach edukacyjnych jest poniżej średniej dla ogółu społeczeństwa, co w konsekwencji powoduje ryzyko wykluczenia społecznego i gospodarczego; mając na uwadze, że co czwarta osoba z niepełnosprawnością przedwcześnie opuszcza system edukacji⁽²⁰⁾;
- Q. mając na uwadze, że utworzenie stanowiska komisarza do spraw równości odegrało zasadniczą rolę w powstaniu nowej europejskiej strategii na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030 (europejska strategia w sprawie niepełnosprawności na lata 2021-2030);
- R. mając na uwadze, że w swoich rezolucjach Parlament wielokrotnie wzywał państwa członkowskie, by prowadziły odpowiednią politykę mającą umożliwić osobom z niepełnosprawnościami korzystanie w pełni z przysługujących im praw społecznych, politycznych i gospodarczych;
- S. mając na uwadze, że państwa członkowskie mają obowiązek zapewnić każdej osobie w UE prawo do skutecznego środka prawnego przed niezawisłym i bezstronnym sądem utworzonym uprzednio na mocy ustawy oraz możliwość uzyskania porady prawnej, skorzystania z pomocy obrońcy i przedstawiciela;
- T. mając na uwadze, że w odpowiedzi na pytania, które Komisja Petycji wysłała w sprawie petycji nr 0535/2017 do stałych przedstawicielstw wszystkich państw członkowskich, 24 państwa członkowskie złożyły wyczerpujące sprawozdania z postępów we wdrażaniu Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, w tym jednej z podstawowych zasad tej konwencji, czyli dostępności;
- U. mając na uwadze, że proponowana dyrektywa antydyskryminacyjna, która dzięki podejściu horyzontalnemu zapewniłaby większą ochronę przed wszelkiego rodzaju dyskryminacją, już od ponad dekady jest zablokowana w Radzie;
- V. mając na uwadze, że dostępność jest warunkiem niezbędnym, by osoby z niepełnosprawnościami mogły na równi z innymi osobami korzystać z pozostałych praw określonych w Konwencji; mając na uwadze, że Komisja zaproponowała szereg działań służących monitorowaniu wdrażania obowiązujących przepisów o dostępności, a także nowe środki na rzecz UE bez barier;
- W. mając na uwadze, że inicjatywy na szczeblu unijnym, takie jak nagroda Access City, promują dostosowywanie przestrzeni publicznej do potrzeb osób starszych i osób z niepełnosprawnościami; mając na uwadze, że w ramach tej inicjatywy nagrodzono miasta, które zobowiązują się na poziomie decyzji politycznych do włączenia społecznego osób z niepełnosprawnościami i przestrzegania ich praw, odpowiadają na ich potrzeby i prowadzą dialog społeczny z organizacjami osób z niepełnosprawnościami i osób starszych; mając na uwadze, że dostosowanie przestrzeni publicznej nie tylko pomoże w walce z wykluczeniem społecznym, ale również przyczyni się do wzrostu gospodarczego;
- X. mając na uwadze, że w szeregu petycji przedstawiono problemy osób z niepełnosprawnościami związane z dostępnością środowiska zbudowanego, transportu, a także technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych (ICT) oraz innych rodzajów infrastruktury i usług zapewnianych społeczeństwu, i wskazano, że trzeba poprawić tę dostępność;
- Y. mając na uwadze, że strony internetowe instytucji europejskich muszą spełniać specyfikacje techniczne niezbędne do zapewnienia dostępności dla osób z niepełnosprawnościami, by mogły one uzyskiwać właściwe i bezpośrednie informacje na każdy temat, który dotyczy ich jako obywateli, należy zatem zwiększyć dostępność dokumentów, nagrań wideo i stron internetowych oraz wspierać alternatywne środki komunikacji;

⁽²⁰⁾ Eurostat, „Archive: Disability statistics – Access to education and training” [Archiwum: statystyki dotyczące niepełnosprawności – dostęp do kształcenia i szkolenia], dostęp z 29 lipca 2021 r.

Czwartek, 7 października 2021 r.

- Z. mając na uwadze, że w Parlamencie powołano międzyresortową grupę roboczą ds. języka migowego, która ma wdrożyć środki służące spełnieniu prośby z petycji nr 1056/2016, by umożliwić składanie petycji w krajowych językach migowych używanych w UE;
- AA. mając na uwadze, że środki podejmowane przez rządy w czasie wyjątkowego poważnego kryzysu zdrowotnego spowodowanego pandemią COVID-19 powinny zawsze być zgodne z podstawowymi prawami i wolnościami jednostki oraz nie powinny dyskryminować obywateli z niepełnosprawnościami;
- AB. mając na uwadze, że szereg petycji pokazuje, iż pandemia COVID-19 pogorszyła sytuację osób z niepełnosprawnościami, w tym spowodowała łamanie najbardziej podstawowych praw człowieka, takich jak dostęp do opieki zdrowotnej, do środków zapobiegających rozprzestrzenianiu się choroby i do kształcenia;
- AC. mając na uwadze, że Parlament musi gwarantować, by środki wprowadzone w związku z pandemią COVID-19 były zgodne z Kartą praw podstawowych UE i z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych;
- AD. mając na uwadze, że z powodu trudnej sytuacji w trakcie kryzysu związanego z pandemią COVID-19 w niektórych przypadkach czasowo zamykano instytucje dla osób z niepełnosprawnościami i osób starszych, na przykład ośrodki opieki dziennej czy szkoły; mając na uwadze, że w tej nadzwyczajnej sytuacji opiekę nad osobami z niepełnosprawnościami intelektualnymi musieli zapewnić członkowie ich rodzin; mając na uwadze, że osoby z niepełnosprawnościami żyjące w placówkach, które były nadal otwarte, poważnie ucierpiały w czasie pandemii, gdyż były uzależnione od fizycznego kontaktu z opiekunami i personelem pomocniczym, a personelu brakowało, podobnie jak środków ochrony osobistej i środków odkażających, co w konsekwencji przyniosło wysoki wskaźnik zachorowań i zgonów;
- AE. mając na uwadze, że ograniczenia w przemieszczaniu się mają szczególnie niekorzystny wpływ na osoby z niepełnosprawnościami;
- AF. mając na uwadze, że w petycjach wielokrotnie podkreślano ograniczone możliwości zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami; mając na uwadze, że średnia różnica między wskaźnikiem zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami i osób bez niepełnosprawności wynosi w UE 25 % ⁽²¹⁾;
- AG. mając na uwadze niski poziom zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami, który wynosi 50,6 %, a poziom zatrudnienia osób bez niepełnosprawności wynosi 74,8 %; mając również na uwadze, że pandemia oraz kryzys społeczno-gospodarczy pogłębiły nierówności między osobami z niepełnosprawnościami i bez niepełnosprawności;
- AH. mając na uwadze, że praca w wydzielonych placówkach nie ułatwia osobom z niepełnosprawnościami wchodzenia na otwarty rynek pracy;
- AI. mając na uwadze, że niemal co czwarty ankietowany obywatel UE zgłasza różnego rodzaju ograniczenia w funkcjonowaniu spowodowane stanem zdrowia ⁽²²⁾;
- AJ. mając na uwadze, że ochrona socjalna i prawa pracownicze, wykorzystanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zgodnie z przepisami UE i Konwencją ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, a także inne sprawy należące do kompetencji Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych to jedne z najczęstszych problemów dotyczących równego traktowania osób z niepełnosprawnościami zgłaszanych w petycjach do Parlamentu;

⁽²¹⁾ Załączniki z 17 grudnia 2019 r. do wniosku Komisji i Rady w sprawie wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu towarzyszącego komunikatowi Komisji w sprawie rocznej strategii zrównoważonego wzrostu gospodarczego na 2020 r. (COM(2019)0653), s. 89.

⁽²²⁾ Eurostat, „Functional and activity limitation statistics” [Statystyki dotyczące ograniczeń w funkcjonowaniu i aktywności], dane pobrane 6 lipca 2021 r.

Czwartek, 7 października 2021 r.

- AK. mając na uwadze, że Komisja Petycji otrzymuje dużą liczbę petycji odnoszących się do dyrektywy Rady 2000/78/WE, dotyczących braku wdrożenia zasady równego traktowania w odniesieniu do dostępu do edukacji włączającej, zatrudnienia, szkolenia zawodowego, awansu oraz warunków pracy osób niepełnosprawnych; mając na uwadze, że państwa członkowskie i UE ratyfikowały Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych, której art. 24 stanowi, że sygnatariusze zapewniają osobom z niepełnosprawnościami możliwość dostępu do uczenia się przez całe życie, kształcenia dorosłych, szkolenia zawodowego, wyższej i średniej edukacji ogólnokształcącej, jak również bezpłatnej i obowiązkowej edukacji podstawowej;
- AL. mając na uwadze, że dostęp do wysokiej jakości zatrudnienia, kształcenia i szkolenia, opieki zdrowotnej, ochrony socjalnej, w tym ponad granicami, a także do odpowiednich mieszkań oraz wsparcia samodzielnego życia i równych możliwości uczestnictwa w rekreacji i życiu społeczności są kluczowe dla jakości życia osób z niepełnosprawnościami;
- AM. mając na uwadze, że przedstawiona niedawno europejska strategia w sprawie niepełnosprawności na lata 2021–2030 to właściwy krok w rozwiązywaniu problemów, jakie te osoby napotykają, nie zmienia jednak faktu, że wciąż doświadczają one trudności i dyskryminacji; mając na uwadze, że w 2019 r. 28,4 % osób z niepełnosprawnościami w UE (w wieku od 16 lat) było zagrożonych wykluczeniem społecznym lub ubóstwem⁽²³⁾; mając na uwadze, że w europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności na lata 2021–2030 trzeba zająć się tym problemem;
- AN. mając na uwadze, że zgodnie z 17. zasadą Europejskiego filaru praw socjalnych osoby z niepełnosprawnościami mają prawo do wsparcia dochodu, które zapewni im godne życie, do usług, które pozwolą im uczestniczyć w rynku pracy i w życiu społecznym, a także do środowiska pracy dostosowanego do ich potrzeb;
- AO. mając na uwadze, że zakłady pracy chronionej powinny służyć włączeniu, rehabilitacji i przechodzeniu na otwarty rynek pracy, a często charakteryzuje je segregacja i nie dają one pracownikom z niepełnosprawnościami statusu osób zatrudnionych lub praw pracowniczych, co jest jednoznacznym naruszeniem Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; mając na uwadze, że sprzyjające włączeniu modele zatrudnienia wspomaganego mogą służyć włączeniu w otwarty rynek pracy i wchodzeniu na ten rynek z poszanowaniem praw osób z niepełnosprawnościami, jeżeli bazują na prawach i są uznawane za formę zatrudnienia;
- AP. mając na uwadze, że kryzys ekonomiczny spowodowany pandemią COVID-19 stanowi poważne zagrożenie dla gospodarek europejskich i zachowania miejsc pracy; mając na uwadze, że pandemia szczególnie dotknęła osoby z grup nieuprzywilejowanych, w tym zwłaszcza osoby z niepełnosprawnościami; mając na uwadze, że środki zabezpieczające przed COVID-19 stwarzają zarówno nowe możliwości, jak i stanowią wyzwania dla osób z niepełnosprawnościami, jeśli chodzi o dostępność i włączający charakter rynku pracy;
- AQ. mając na uwadze, że przez tymczasowy instrument odbudowy Next Generation EU Unia musi wspierać takie reagowanie i budowanie odporności w związku z COVID-19, które uwzględni niepełnosprawność; mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie i organizacje działające na zasadach wolontariatu w sektorze niepełnosprawności w trakcie kryzysu związanego z COVID-19 dały dowód swojego ogromnego znaczenia i odporności;
- AR. mając na uwadze, że środki zabezpieczające przed COVID-19 doprowadziły do stworzenia nowych barier dla osób z niepełnosprawnościami i zaostryły istniejące wykluczenie we wszystkich obszarach świata pracy; mając na uwadze, że osoby z niepełnosprawnościami z większym prawdopodobieństwem stracą pracę i będą miały trudności z ponownym znalezieniem zatrudnienia; mając na uwadze, że COVID-19 miał negatywny wpływ na dostępność oraz sprzyjającą włączeniu organizację pracy i uregulowania w pracy, jak również warunki zatrudnienia i pracy osób z niepełnosprawnościami, a także naraził wiele osób z niepełnosprawnościami na negatywne skutki telepracy;
- AS. mając na uwadze, że w 2019 r. niemal 18 mln dzieci w UE (22,2 % ich łącznej liczby) mieszkało w gospodarstwach domowych zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że dzieci z niepełnosprawnościami są w szczególności niekorzystnej sytuacji, co dodatkowo zwiększa ich podatność na zagrożenia; mając na uwadze, że uwypukla to potrzebę zagwarantowania dzieciom w potrzebie bezpłatnego i skutecznego dostępu do wczesniej edukacji i opieki, edukacji oraz zajęć szkolnych, co najmniej jednego zdrowego posiłku w każdym dniu nauki szkolnej oraz opieki zdrowotnej, jak również skutecznego dostępu do zdrowego żywienia i odpowiednich mieszkań, jak wskazano w zaleceniu Rady ustanawiającym europejską gwarancję dla dzieci;

(23) Eurostat, „Disability: higher risk of poverty or social exclusion” [Niepełnosprawność: większe zagrożenie ubóstwem lub wykluczeniem społecznym], dane pobrane 6 lipca 2021 r.

Czwartek, 7 października 2021 r.

- AT. mając na uwadze, że wszystkie państwa członkowskie UE ratyfikowały Konwencję ONZ o prawach dziecka, jest ona zatem dla nich wiążąca, a także mając na uwadze, że w art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej wyznaczono Unii cel, jakim jest zapewnienie ochrony praw dziecka; mając na uwadze, że Karta gwarantuje ochronę praw dziecka przez instytucje UE i przez państwa UE przy wdrażaniu prawa Unii; mając na uwadze, że Parlament przyjął rezolucję w sprawie europejskiej gwarancji dla dzieci zdecydowaną większością głosów, żądając zapewnienia wszystkim dzieciom dostępu do edukacji włączającej od wczesnego dzieciństwa po wiek nastoletni, również dzieciom romskim, dzieciom z niepełnosprawnościami, dzieciom bezpaństwowcom i dzieciom migrantom oraz dzieciom żyjącym na obszarach dotkniętych kryzysami humanitarnymi;
- AU. mając na uwadze, że związana z pracą dyskryminacja osób z niepełnosprawnościami wiąże się z brakiem edukacji włączającej i szkoleń zawodowych oraz z segregacją i dyskryminacją w mieszkalnictwie i opiece zdrowotnej, a także z brakiem dostępności transportu oraz innych usług i produktów;
- AV. mając na uwadze, że w rezolucji na temat równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy w świetle Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych Parlament wskazał niedoskonałości w dyrektywie Rady 2000/78/WE;
- AW. mając na uwadze, że dyrektywa (UE) 2019/1158 wymaga od państw członkowskich, by oceniły, czy warunki dostępu i szczegółowe ustalenia dotyczące urlopu rodzicielskiego, opiekuńczego i pracowniczego należy dostosować do specjalnych potrzeb rodziców będących w szczególnie niekorzystnej sytuacji, na przykład rodziców z niepełnosprawnościami, adopcyjnych, samotnie wychowujących lub będących w separacji rodziców dzieci z niepełnosprawnościami lub chorobą przewlekłą czy też rodziców będących w trudnej sytuacji;
- AX. mając na uwadze, że osoby z niepełnosprawnościami mają do czynienia w codziennym życiu z wieloma przeszkodami, między innymi gdy próbują uzyskać dostęp do pomocy osobistej, włączyć się w życie społeczności, znaleźć odpowiednie i przystępne cenowo mieszkania oraz uzyskać przystępną cenowo opiekę zdrowotną i ukierunkowaną na osobę opiekę społeczną i zdrowotną;
- AY. mając na uwadze, że bezrobocie i brak zrównoważonych miejsc pracy wysokiej jakości dla osób z niepełnosprawnościami to główne czynniki przyczyniające się do wysokiego ryzyka ubóstwa, wykluczenia społecznego oraz bezdomności wśród osób z niepełnosprawnościami;
- AZ. mając na uwadze, że w 2017 r. jedna trzecia dorosłych z niepełnosprawnościami w UE mieszkała w gospodarstwach domowych, w których środki finansowe nie pozwalały na pokrycie zwykłych niezbędnych wydatków; mając na uwadze, że w 2019 r. niemal dwie trzecie ludności UE z ograniczeniem aktywności byłyby zagrożone ubóstwem, gdyby nie świadczenia socjalne, zasiłki lub renty ⁽²⁴⁾;
- BA. mając na uwadze, że osoby z niepełnosprawnościami stanowią zróżnicowaną grupę i często są przedmiotem dyskryminacji interseksjonalnej, której skumulowane skutki mają odczuwalny wpływ na zatrudnienie;
- BB. mając na uwadze, że postępy w procesie deinstytucjonalizacji są nierównomierne w poszczególnych państwach członkowskich, a w zakładach opieki nadal przebywa milion osób mimo wdrożenia polityki w tej dziedzinie i przyznania na ten cel znacznych środków finansowych w UE; mając na uwadze, że złożono kilka petycji dotyczących niewłaściwego wykorzystania funduszy UE na deinstytucjonalizację osób niepełnosprawnych; mając na uwadze, że w lutym 2021 r. Europejska Rzecznik Praw Obywatelskich rozpoczęła dochodzenie z własnej inicjatywy w sprawie roli Komisji w zapewnieniu, że państwa członkowskie wykorzystają środki unijne do wspierania samodzielnego życia osób z niepełnosprawnościami i osób starszych oraz odchodzenia od zakładów opiekuńczych; mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą przyspieszyć proces deinstytucjonalizacji, a Komisja musi uważnie monitorować postępy w tej dziedzinie;
- BC. mając na uwadze, że zbiór europejskich statystyk o ludności nie uwzględnia charakteru niepełnosprawności danej osoby ani liczby osób z niepełnosprawnościami mieszkających w ośrodkach opieki, co utrudnia zapewnienie zgodności z art. 31 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;
- BD. mając na uwadze, że katalog zasiłków i praw wynikających ze statusu niepełnosprawności różni się w poszczególnych państwach członkowskich, różne są też podmioty definiujące i uznające takie prawa;

⁽²⁴⁾ Eurostat, „Europejskie badanie warunków życia ludności”, dane pobrane 2 lipca 2021 r.

Czwartek, 7 października 2021 r.

- BE. mając na uwadze, że przewiduje się, iż liczba osób z niepełnosprawnościami i osób potrzebujących opieki i opieki długoterminowej wzrośnie drastycznie w UE, między innymi z powodu wyzwań demograficznych oraz wzrostu liczby osób z chorobami przewlekłymi; mając na uwadze, że większość opieki długoterminowej świadczą obecnie nieformalni, zazwyczaj nieopłacani opiekunowie, głównie kobiety; mając na uwadze, że politykę, która służy rozwiązaniu problemu wyzwań demograficznych i reagowaniu na rosnące zapotrzebowanie na opiekę i opiekę długoterminową, należy kształtować tak, by nie zwiększać presji na opiekunów nieformalnych;
- BF. mając na uwadze, że niepełnosprawności są często wynikiem urazu powstałego w pracy lub wynikają z chorób przewlekłych powiązanej z chorobami zawodowymi oraz narażeniem na czynniki szkodliwe dla zdrowia;
- BG. mając na uwadze, że zobowiązanie do lepszej integracji osób z niepełnosprawnościami oraz ochrony ich praw powinno znaleźć odzwierciedlenie we wszystkich dziedzinach polityki, w tym w procesie europejskiego semestru;
- BH. mając na uwadze, że UE i państwa członkowskie powinny przyjąć wszelkie odpowiednie środki, by wykonywać prawa zapisane w Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, oraz zmienić lub wycofać obowiązujące środki dyskryminujące osoby z niepełnosprawnościami; mając na uwadze, że UE i państwa członkowskie powinny we wszystkich obszarach polityki i we wszystkich programach chronić i wspierać prawa podstawowe osób z niepełnosprawnościami;
- BI. mając na uwadze, że 46 mln kobiet i dziewcząt w Unii Europejskiej żyje z niepełnosprawnością ⁽²⁵⁾;
- BJ. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta z niepełnosprawnościami doświadczają dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie oraz borykają się z problemami wynikającymi z przenikania się problematyki płci i niepełnosprawności, orientacji seksualnej, tożsamości i ekspresji płciowej, cech płciowych, kraju pochodzenia, klasy, statusu migracyjnego, wieku czy też pochodzenia rasowego lub etnicznego; mając na uwadze, że kobiety z niepełnosprawnościami pochodzące z mniejszości częściej doświadczają potrójnej dyskryminacji ze względu na swą trudniejszą sytuację; mając na uwadze, że dyskryminacja utrudnia im uczestnictwo we wszystkich dziedzinach życia, a jej skutki to między innymi niekorzystne warunki społeczno-ekonomiczne, izolacja społeczna, przemoc ze względu na płeć, przymusowa sterylizacja i aborcja, brak dostępu do usług społecznych, kultury, sportu i rekreacji, złe warunki mieszkaniowe, zależność od opieki instytucjonalnej i nieodpowiednia opieka zdrowotna; mając na uwadze, że przeszkody te zmniejszają prawdopodobieństwo pełnego i aktywnego uczestnictwa w życiu społecznym, w tym w edukacji i na rynku pracy;
- BK. mając na uwadze, że w Unii Europejskiej 20,6 % kobiet z niepełnosprawnościami pracuje w pełnym wymiarze godzin, a wśród mężczyzn z niepełnosprawnościami odsetek ten wynosi 28,5 % ⁽²⁶⁾; mając na uwadze, że w UE średnio 29,5 % kobiet z niepełnosprawnościami jest zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, a wśród mężczyzn z niepełnosprawnościami odsetek ten wynosi 27,5 % ⁽²⁷⁾;
- BL. mając na uwadze, że w Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych odnotowano, iż kobiety i dziewczęta z niepełnosprawnościami są bardziej narażone na przemoc zarówno w domu, jak i poza nim; mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie nie ratyfikowały jeszcze Konwencji o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (konwencja stambulska), mając na uwadze, że zaliczenie konkretnych form przemocy ze względu na płeć do dziedzin przestępczości wymienionych w art. 83 ust. 1 TFUE da kobietom i dziewczętom z niepełnosprawnościami lepszą ochronę;

Zarządzanie i wdrażanie

1. podkreśla, że na wszystkich szczeblach trzeba szerzyć wiedzę o zapisanych w Konwencji prawach osób z niepełnosprawnościami, aby chronić prawa i godność tych osób, a także wspierać owocną współpracę i wymianę dobrych praktyk między państwami członkowskimi; podkreśla, że potrzebne są powszechnie akceptowane definicje niepełnosprawności, deinstytucjonalizacji, życia w społeczności, życia samodzielnego i edukacji włączającej; zachęca państwa członkowskie do doskonalenia mechanizmów koordynacji;

⁽²⁵⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji kobiet niepełnosprawnych.

⁽²⁶⁾ Wskaźnik równouprawnienia płci 2020.

⁽²⁷⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii UE w sprawie niepełnosprawności na okres po roku 2020.

Czwartek, 7 października 2021 r.

2. podkreśla, że państwa członkowskie powinny bardziej starać się wspierać osoby z niepełnosprawnościami w następujących najważniejszych obszarach: zdrowie, edukacja, dostępność, warunki zatrudnienia i pracy, samodzielne życie, koordynacja, warunki życia, ochrona socjalna i podnoszenie świadomości;
3. wzywa wszystkie państwa członkowskie, które jeszcze nie ratyfikowały Protokołu fakultatywnego do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, by uczyniły to bez dalszej zwłoki, oraz wzywa UE do pełnej ratyfikacji tego protokołu; wzywa Radę, by podjęła działania niezbędne do zagwarantowania przystąpienia UE do Protokołu fakultatywnego;
4. uważa, że protokół fakultatywny to nieodłączny element Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; zwraca uwagę, że protokół fakultatywny daje obywatelom możliwość zgłaszania domniemanych naruszeń postanowień konwencji przez państwo-stronę, a Komitetowi ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami umożliwia wszczynanie poufnych dochodzeń na podstawie informacji wskazujących, że państwo-strona dopuszcza się poważnych lub systematycznych naruszeń;
5. wzywa Komisję do całościowego i przekrojowego przeglądu unijnych przepisów i programów finansowania z myślą o pełnej zgodności z Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych dzięki konstruktywnemu zaangażowaniu organizacji ds. niepełnosprawności oraz członków unijnych ram monitorowania wykonywania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;
6. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględniania różnorodności i niejednorodności osób z niepełnosprawnościami przy opracowywaniu i wdrażaniu strategii politycznych i środków;
7. odnotowuje postępy państw członkowskich w skutecznym wdrażaniu i monitorowaniu Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych oraz w dostosowywaniu środków służących dostępności do standardów określonych w konwencji; wzywa państwa członkowskie do bezwzględnego wyznaczenia odpowiedzialnych organów, które będą pełnić funkcję punktów kontaktowych, oraz do wprowadzenia mechanizmów koordynacji na wszystkich szczeblach administracyjnych zgodnie z art. 33 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, na potrzeby jej wdrażania i monitorowania; podkreśla, że państwa członkowskie powinny zapewnić udział znacznej liczby osób z niepełnosprawnościami w tych organach;
8. popiera wniosek Komisji dotyczący utworzenia platformy ds. niepełnosprawności, by poprawić zarządzanie współpracą na szczeblu UE w tej dziedzinie oraz zarządzanie wdrażaniem europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności na lata 2021–2030 i krajowych strategii w sprawie niepełnosprawności;
9. przypomina, że nową unijną platformę ds. niepełnosprawności należy dostosować do wytycznych Europejskiego filaru praw socjalnych;
10. wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia krajowych kampanii uświadamiających na temat niepełnosprawności promujących Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych oraz europejską strategię w sprawie niepełnosprawności na lata 2021–2030, dostępnych dla wszystkich i prowadzonych z udziałem osób z niepełnosprawnościami, członków ich rodzin oraz reprezentujących je organizacji; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia ambitnych harmonogramów wdrożenia strategii; wzywa Komisję do opracowania w planowanym akcie delegowanym w sprawie zmienionej tablicy wskaźników społecznych zestawu szczegółowych wskaźników służących do pomiaru postępu w realizacji celów strategii, a także do zapewnienia przestrzegania przez wszystkie zaangażowane podmioty zobowiązań przedstawionych w tych dokumentach;
11. odnotowuje apel Komisji do wszystkich instytucji, organów, agencji i delegatur Unii o wyznaczenie „koordynatorów ds. niepełnosprawności”; ponawia apel o ustanowienie punktów kontaktowych we wszystkich instytucjach i agencjach Unii, w tym w Parlamencie i Radzie, z centralnym punktem kontaktowym w Sekretariacie Generalnym Komisji, wspieranym przez odpowiedni mechanizm międzyinstytucjonalny; wzywa instytucje UE, by priorytetowo mianowały osoby z niepełnosprawnościami na stanowiska koordynatorów ds. niepełnosprawności;
12. z zadowoleniem przyjmuje plan Komisji, by w 2022 r. zbadać funkcjonowanie unijnych ram monitorowania wykonywania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i na tej podstawie zaproponować działania; wzywa Komisję do doskonalenia unijnych ram i do zwiększania ich niezależności, zwłaszcza przez zapewnienie większego zaangażowania i uczestnictwa ekspertów, organizacji pozarządowych, partnerów społecznych i w szczególności osób z niepełnosprawnościami, bez dyskryminacji na podstawie rodzaju niepełnosprawności czy innych aspektów sytuacji osobistej; podkreśla, jak ważne jest, by unijne ramy opierały się na szczegółowych, aktualnych i wysokiej jakości danych zdezagregowanych według charakteru niepełnosprawności w oparciu o pracę grupy waszyngtońskiej ds. statystyki dotyczącej niepełnosprawności;

Czwartek, 7 października 2021 r.

13. wzywa instytucje UE i państwa członkowskie, aby potwierdziły swoje zaangażowanie w realizację integracyjnej równości dla osób z niepełnosprawnościami i aby w pełni wdrożyły Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, w tym jej art. 27 dotyczący pracy i zatrudnienia;
14. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby ustanowiły jasne cele i środki służące poprawie warunków życia i pracy osób z niepełnosprawnościami przy jednoczesnym poszanowaniu zasad dostępności i niedyskryminacji oraz inwestowaniu w równość szans i uczestnictwo osób z niepełnosprawnościami we wszystkich dziedzinach życia;
15. przypomina, że Komisja Petycji odgrywa szczególną rolę ochronną, polegającą na zapewnianiu przestrzegania przez UE Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych w procesie kształtowania polityki i w działalności prawodawczej; zauważa, że wykonując to zadanie, Komisja Petycji rozpatruje wiele petycji dotyczących niepełnosprawności, organizuje debaty, warsztaty tematyczne i wysłuchania publiczne na ten temat, sporządza rezolucje i sprawozdania oraz organizuje wizyty w terenie;
16. podkreśla, że aby osoby z niepełnosprawnościami miały istotnie dostęp do wymiaru sprawiedliwości za pośrednictwem petycji do Parlamentu, powinny móc uzyskać wsparcie i pomoc konieczne do napisania i złożenia petycji spełniającej kryteria dopuszczalności; apeluje o zwiększenie widoczności mechanizmu petycji przez intensywniejsze działania uświadamiające, oraz o angażowanie i włączanie osób z niepełnosprawnościami lub ich przedstawicieli w rozpatrywanie petycji;
17. apeluje do państw członkowskich o opracowanie krajowych planów przeciwdziałania brakom w dostępie do publicznych informacji o bezpieczeństwie, do nauki zdalnej, pomocy osobistej, opieki oraz usług wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami;
18. zachęca Komisję Petycji, aby gromadziła i przekazywała dane statystyczne dotyczące rozpatrywania petycji, oraz podkreśla konieczność zapewnienia przez Komisję Petycji i pozostałe komisje Parlamentu Europejskiego możliwości tłumaczenia na język migowy w celu zapewnienia dostępu do informacji i uczestnictwa;
19. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by bardziej uznawały znaczenie dostępnych i wysokiej jakości usług wsparcia i systemów umożliwiających niezależne życie; podkreśla, że należy promować strategie i normy spersonalizowanego, charakteryzującego się wysoką jakością wsparcia dla osób niesamodzielnych z niepełnosprawnościami i ich opiekunów, w tym lepszej ochrony socjalnej i różnych form wsparcia dla opiekunów nieformalnych; apeluje do Komisji o przedstawienie strategicznego programu UE dla opiekunów, który byłby kolejnym etapem w jakościowej poprawie pozycji sektora opieki zdrowotnej w UE, obejmującego pracowników sektora usług dla osób i gospodarstw domowych; ponownie stwierdza, że program dla opiekunów musi odzwierciedlać również sytuację 100 mln nieformalnych opiekunów w UE, którzy zapewniają 80 % opieki długoterminowej, ale których praca w większości przypadków pozostaje niedostrzeżona;
20. zaleca, aby Komisja Petycji przygotowywała co roku sprawozdanie na temat problemów, na które zwrócono uwagę w petycjach dotyczących osób z niepełnosprawnościami, oraz aby przedstawiała stosowne zalecenia;
21. wzywa Komisję, by strukturalnie włączyła europejską strategię w sprawie niepełnosprawności na lata 2021–2030 do procedury europejskiego semestru, ponieważ europejski semestr powinien inspirować politykę i podejście państw członkowskich, zwiększać inkluzywność społeczeństwa oraz wspierać zatrudnienie i ochronę socjalną osób z niepełnosprawnościami; wzywa Komisję, by co roku oceniała uwzględnianie problematyki niepełnosprawności w procedurze europejskiego semestru;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania wspólnej definicji niepełnosprawności zgodnie z przyjętymi w 2015 r. uwagami końcowymi Komitetu ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami w sprawie wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej oraz do zapewnienia wzajemnego uznawania statusu niepełnosprawności we wszystkich państwach członkowskich, aby zapewnić swobodny przepływ osób z niepełnosprawnościami oraz właściwe wykonywanie i uznawanie praw wynikających z obywatelstwa UE;
23. wzywa Komisję, by zapewniła pełne przestrzeganie przez UE i państwa członkowskie wszystkich odpowiednich zobowiązań UE i ONZ dotyczących praw osób niepełnosprawnych, zwłaszcza Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i uwag ogólnych Komitetu ONZ ds. Praw Osób z Niepełnosprawnościami do tej konwencji, oraz stosowanie odpowiednich unijnych rozwiązań i zasad finansowania, a także by zapewniła im oraz ich rodzinom i opiekunom wsparcie oraz możliwość wymiany najlepszych praktyk w tym zakresie;

Czwartek, 7 października 2021 r.

24. podkreśla, że potrzebnych jest więcej regularnych szkoleń uświadamiających dla pracowników wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania na temat interwencji kryzysowych i zarządzania kryzysowego oraz deeskalacji konfliktów w kontaktach z osobami ze szczególnymi rodzajami niepełnosprawności;

Ochrona danych

25. wzywa Komisję do zapewnienia właściwego stosowania przez państwa członkowskie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych, RODO)⁽²⁸⁾ oraz do przyjęcia środków niezbędnych do ochrony wrażliwych danych osób z niepełnosprawnościami;

26. podkreśla, że wszelkie przetwarzanie danych osobowych musi być w pełni zgodne z RODO; podkreśla, że zgodnie z RODO przetwarzanie danych genetycznych lub biometrycznych w celu jednoznacznego zidentyfikowania osoby fizycznej, a także przetwarzanie danych o zdrowiu (wrażliwych danych osobowych) jest zabronione, chyba że jednoznacznie zezwala na nie RODO;

Uczestnictwo

27. podkreśla potrzebę konsultacji z organizacjami osób z niepełnosprawnościami i aktywnego angażowania tych organizacji na każdym etapie planowania, przyjmowania, wdrażania i monitorowania wszelkiego rodzaju środków, tak aby środki te zapewniały promowanie praw podstawowych tych osób; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do odpowiedniego włączenia organizacji osób z niepełnosprawnościami we wszystkie etapy wdrażania europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności na lata 2021–2030;

28. przypomina, że trzeba zasięgać opinii osób z niepełnosprawnościami i reprezentujących je organizacji oraz włączać te osoby i organizacje w przyjmowanie środków związanych z pandemią COVID-19, na przykład plany odbudowy i szczepień, również w czasie wszelkich ewentualnych przyszłych sytuacji kryzysowych;

29. podkreśla, że pełny i skuteczny udział osób z niepełnosprawnościami we wszystkich dziedzinach życia oraz sferach życia społecznego ma zasadnicze znaczenie dla korzystania z przysługujących im praw podstawowych;

30. przypomina, że liczne osoby z niepełnosprawnościami nadal są odseparowane od życia w społeczeństwie i nie mają kontroli nad swoim życiem codziennym, a dotyczy to w szczególności osób mieszkających w zakładach opiekuńczych, ponieważ pandemia COVID-19 uwypukliła i spotęgowała wyzwania, z którymi mierzą się te osoby; wzywa państwa członkowskie do integracji usług wsparcia, by zapewnić osobom z niepełnosprawnościami korzystanie z równego prawa do samodzielnego życia i włączenia w życie społeczności;

31. wzywa państwa członkowskie do włączenia osób z niepełnosprawnościami w proces kształtowania polityki bez żadnych ograniczeń; zauważa, że Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych wymaga pełnego uczestnictwa w życiu politycznym, co oznacza, że osoby z niepełnosprawnościami muszą mieć możliwość udziału w wyborach i procesach decyzyjnych na równi z innymi osobami; wzywa Komisję do dołożenia starań, aby państwa członkowskie zapewniły osobom z niepełnosprawnościami ułatwioną naturalizację lub szczególne zwolnienia z egzaminów naturalizacyjnych w celu zagwarantowania im dostępu do obywatelstwa;

32. przypomina, że wielu obywateli europejskich jest pozbawionych prawa do udziału w wyborach, w tym w wyborach do Parlamentu Europejskiego, ze względu na niepełnosprawność lub problemy ze zdrowiem psychicznym; dlatego wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia osobom z niepełnosprawnościami rzeczywistego prawa do głosowania w wyborach do Parlamentu Europejskiego;

Swobodne przemieszczanie się

33. z zadowoleniem przyjmuje to, że Komisja zamierza przedstawić do końca 2023 r. wnioski w sprawie uznania unijnej karty osoby niepełnosprawnej we wszystkich państwach członkowskich, by rozszerzyć projekty pilotażowe dotyczące unijnej karty osoby niepełnosprawnej i unijnej karty parkingowej dla osób niepełnosprawnych; jest zdania, że europejska karta osoby niepełnosprawnej, która powinna być obowiązkowa we wszystkich państwach członkowskich, będzie ważnym instrumentem pomagającym osobom z niepełnosprawnościami w korzystaniu z prawa do swobodnego przemieszczania się w UE bez barier;

34. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ambitnego określenia zakresu uprawnień przysługujących użytkownikom karty i do zapewnienia jej właściwego wprowadzenia przez wszystkie państwa członkowskie, w razie konieczności przez wiążące prawodawstwo UE;

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

Czwartek, 7 października 2021 r.

35. zauważa, że w niektórych państwach członkowskich, w których wprowadzono już kartę osoby niepełnosprawnej, zgłaszano nadużycia, prowadzące niekiedy do negatywnych konsekwencji dla osób faktycznie spełniających kryteria jej otrzymania; dlatego podkreśla, że trzeba zwiększać świadomość na wszystkich szczeblach oraz podejmować działania zapobiegające niewłaściwemu wykorzystaniu nowej europejskiej karty osoby niepełnosprawnej;
36. wzywa Komisję do zwolnienia osób z niepełnosprawnościami, ich rodzin i pomocników z opłat za przejazd w całej UE, aby wspomóc ich w przemieszczaniu się, zwłaszcza gdy muszą często podróżować, by poddać się leczeniu i zadbać o swoje samopoczucie;
37. wzywa Komisję do dalszego wzmocnienia ram prawnych dotyczących udziału osób z niepełnosprawnościami w turystyce; zauważa, że 25 % europejskiego elektoratu deklaruje pewien stopień dysfunkcji lub niepełnosprawności⁽²⁹⁾, a w 2012 r. łączne obroty w turystyce dostępnej dla osób z niepełnosprawnościami i osób o ograniczonej sprawności ruchowej wyniosły w Europie około 786 mld EUR⁽³⁰⁾;
38. z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie przepisów rozszerzających prawa pasażerów kolei w przypadku osób z niepełnosprawnościami i o ograniczonej możliwości poruszania się, w szczególności stopniowe wycofywanie obecnych zwolnień dla państw członkowskich oraz skrócenie wyprzedzenia, z jakim osoby te muszą powiadamiać o potrzebie udzielenia pomocy; zachęca państwa członkowskie, by jak najszybciej skróciły terminy powiadamiania przez osoby z niepełnosprawnościami lub o ograniczonej możliwości poruszania się o potrzebie uzyskania pomocy, co ułatwiłoby im korzystanie z prawa do swobodnego przemieszczania się, a także by określiły harmonogram wdrażania dostępności; wzywa do szybkiego wdrożenia we wszystkich państwach członkowskich przepisów zawartych w wersji przekształconej rozporządzenia (WE) nr 1371/2007; apeluje do Komisji, by rozważyła przedstawienie wniosku dotyczącego praw pasażerów z niepełnosprawnościami w transporcie miejskim i podmiejskim, uzupełniającego wciąż istniejące braki; domaga się przyjęcia równie skutecznego pakietu dla transportu morskiego;
39. apeluje do Komisji o wsparcie państw członkowskich w zapewnianiu na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym warunków koniecznych, by umożliwić osobom z niepełnosprawnościami korzystanie z praw do swobodnego przemieszczania się, samostanowienia oraz dokonywania osobistych wyborów na równi z innymi, a także do samodzielnego życia i włączenia społecznego, zgodnie z art. 19 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; wzywa państwa członkowskie, aby zwiększyły dostępność informacji przekazywanych przez administrację publiczną, wprowadzając otwarte i dostępne formaty;

Dostępność

40. odnotowuje propozycję Komisji dotyczącą utworzenia do 2022 r. centrum zasobów „AccessibleEU”; wzywa Komisję do utworzenia agencji UE ds. dostępności („unijna rada ds. dostępu”), która miałaby opracowywać specyfikacje techniczne dotyczące dostępności w celu wsparcia konkretnych polityk i przepisów UE, prowadzić konsultacje z posiadaczami praw, zainteresowanymi stronami i organizacjami pozarządowymi, wspierać państwa członkowskie i instytucje UE w zharmonizowanym wdrażaniu dostępności z korzyścią dla jednolitego rynku oraz podnosić świadomość znaczenia dostępności dla społeczeństw opartych na równości;
41. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniały kognitywną, sensoryczną i fizyczną dostępność inicjatyw UE dotyczących cyfryzacji rynku pracy;
42. ubolewa, że zakresem stosowania europejskiego aktu prawnego w sprawie dostępności nie objęto dostępu do środowiska zbudowanego i dostępności fizycznej; wzywa Komisję, by wykorzystała europejski akt prawny w sprawie dostępności jako podstawę do przyjęcia solidnych unijnych ram na rzecz dostępnego i sprzyjającego włączeniu społecznemu środowiska zapewniającego w pełni dostępne przestrzenie publiczne, usługi, w tym usługi transportu publicznego, komunikacyjne i finansowe, oraz środowisko zbudowane; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, jaką jest nagroda Access City;
43. z zadowoleniem przyjmuje wyniki europejskiego konkursu Access City; wzywa państwa członkowskie do zorganizowania podobnych konkursów na szczeblu krajowym;

⁽²⁹⁾ Analiza Parlamentu z 1 października 2018 r. pt. „Aktualizacja za rok 2018 – Studium na temat roli ochronnej Komisji Petycji w kontekście stosowania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych”.

⁽³⁰⁾ Prezentacja Komisji z 10 stycznia 2014 r. pt. „Wpływ gospodarczy i modele podróżowania w dostępnej turystyce w Europie: Prezentacja najważniejszych wyników badania”.

Czwartek, 7 października 2021 r.

44. przypomina, że problemy najczęściej poruszane w petycjach dotyczących równego traktowania osób z niepełnosprawnością dotyczą dostępności i ochrony socjalnej, a także prawa do zatrudnienia i do samodzielnego życia w społeczności; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do pełnego wdrożenia i ciągłego monitorowania wszystkich przepisów dotyczących dostępności, w tym dyrektywy (UE) 2019/882 (europejski akt w sprawie dostępności), aby skutecznie i ostatecznie usunąć przeszkody utrudniające życie pracownikom niepełnosprawnym i zapobiegać takim przeszkodom oraz poprawić i zapewnić dostępność usług, a także odpowiednie warunki ich świadczenia; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie, by transponując do prawa krajowego europejski akt w sprawie dostępności, rozważyły wprowadzenie wzajemnych połączeń między dostępnością usług a dostępnością środowiska zbudowanego;

45. podkreśla, że należy zapewnić pełną dostępność we wszystkich miejscach publicznych w Europie; ubolewa, że wiele punktów europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności na lata 2021–2030 nie jest obecnie egzekwowanych, a w szczególności że w olbrzymiej liczbie budynków publicznych istnieją bariery architektoniczne, co stanowi haniebną formę dyskryminacji; wzywa Komisję do włączenia dostępności do wszystkich obszarów polityki, a państwa członkowskie – do pełnego wdrożenia istniejących przepisów;

46. ubolewa, że w niektórych państwach członkowskich niedostępność numerów alarmowych uniemożliwia niektórym osobom z niepełnosprawnościami kontakt z podstawowymi służbami wsparcia i służbami ratunkowymi; wzywa zatem państwa członkowskie do starannego wdrożenia dyrektywy (UE) 2018/1972 ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej;

47. wzywa państwa członkowskie, by zapewniły szybkie i efektywne wdrożenie na wszystkich szczeblach dyrektywy (UE) 2016/2102 w sprawie dostępności stron internetowych i mobilnych aplikacji organów sektora publicznego, aby zagwarantować osobom z niepełnosprawnościami możliwość dostępu do wszystkich potrzebnych im informacji w przystępnym formacie, w tym w krajowych językach migowych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji w sprawie planu działania dotyczącego dostępności stron internetowych wszystkich instytucji, organów i agencji UE, mającego zapewnić zgodność unijnych stron internetowych oraz dokumentów publikowanych na tych stronach i platformach internetowych z europejskimi normami dostępności, które trzeba rozszerzyć; wzywa wszystkie instytucje, organy i agencje UE do spełnienia europejskich norm dostępności najpóźniej do 2022 r.;

48. wzywa państwa członkowskie do pilnej transpozycji do ustawodawstwa krajowego dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, co należało zrobić już dawno, oraz do zapewnienia dostępnych audiowizualnych usług medialnych osobom z niepełnosprawnościami zgodnie z art. 7 tej dyrektywy;

49. wzywa instytucje UE, aby zwiększyły poziom i jakość dostępności wszystkich swoich budynków, a także usunęły ze stron internetowych, debat i dokumentacji istniejące bariery, to znaczy by zapewniły dostępność przekazywanych informacji, na przykład przez tłumaczenie na języki migowe poszczególnych państw członkowskich oraz tworzenie dokumentów w alfabecie Braille'a i w języku łąwym do czytania i rozumienia;

50. podkreśla znaczenie szybkiego podjęcia działań w odpowiedzi na obawy dotyczące dostępności we wszystkich odpowiednich strategiach politycznych i instrumentach, w tym obawy co do przepisów dotyczących zamówień publicznych oraz dostępności petycji kierowanych do Parlamentu;

51. wzywa właściwe służby Parlamentu do dalszych starań i jak najszybszego ukończenia projektu dotyczącego międzyresortowej grupy roboczej ds. języka migowego, aby spełnić prośby z petycji nr 1056/2016 dotyczące umożliwienia składania petycji w międzynarodowych i krajowych językach migowych używanych w UE, a tym samym zwiększyć dostępność podstawowego prawa do składania petycji dla użytkowników języków migowych;

52. podkreśla, że należy zapewnić tłumaczenie na język migowy i na język łąwy do czytania i rozumienia na posiedzeniach komisji, posiedzeniach plenarnych i pozostałych posiedzeniach w Parlamencie Europejskim, by były one dostępne dla osób z niepełnosprawnościami;

Zwalczanie dyskryminacji

53. zwraca uwagę, że państwa członkowskie nie uznają wzajemnie statusu osoby z niepełnosprawnościami; wzywa państwa członkowskie, by w duchu wzajemnego zaufania dążyły do uznawania statusu osoby z niepełnosprawnościami przyznanego w innym państwie członkowskim; podkreśla, że Komisja zamierza współpracować z państwami członkowskimi, by rozszerzyć zakres wzajemnego uznawania statusu osoby z niepełnosprawnościami w dziedzinach takich jak mobilność pracowników i udogodnienia związane z warunkami świadczenia usług; podkreśla, że trzeba rozszerzyć korzyści z unijnej karty osoby niepełnosprawnej również na wzajemnie uznawane świadczenia w obszarze

Czwartek, 7 października 2021 r.

dostępu do opieki zdrowotnej; podkreśla w tym kontekście, że trzeba działać szybko, by wdrożyć unijną kartę osoby niepełnosprawnej; ponownie podkreśla potrzebę wspólnego rozumienia deinstytucjonalizacji, wdrażania jej i samodzielnego życia w społeczności, by lepiej dostosować strategie państw członkowskich i fundusze UE do Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;

54. dostrzega możliwość zastosowania europejskiej karty osoby niepełnosprawnej w wielu dziedzinach, zarówno pod względem niedyskryminacyjnego dostępu do licznych usług, jak i bezpieczeństwa w razie zagrożenia lub w sytuacji kryzysowej, zauważa, że taka karta gwarantowałaby osobom z niepełnosprawnościami natychmiastowe rozpoznanie ich przez działające na miejscu służby policyjne;

55. ubolewa, że według WHO dzieci i dorośli z niepełnosprawnościami są bardziej narażeni na przemoc niż osoby bez niepełnosprawności; podkreśla, że zwłaszcza nieletni „są 3,7 razy bardziej niż dzieci bez niepełnosprawności narażeni na przemoc w jakiegokolwiek postaci, 3,6 razy bardziej narażeni na przemoc fizyczną i 2,9 razy bardziej narażeni na przemoc seksualną”; podkreśla, że „dzieci z niepełnosprawnościami psychicznymi lub intelektualnymi należą do najbardziej narażonych na przemoc – są na przykład 4,6 razy bardziej narażone na przemoc seksualną niż ich rówieśnicy bez niepełnosprawności”; wzywa zatem do stworzenia europejskich ram ochrony osób z niepełnosprawnościami przed wszelkimi formami przemocy;

56. podkreśla, że pilnie potrzebne są przepisy unijne mające chronić obywateli w UE przed wszelkimi formami dyskryminacji, i uważa, że to podstawa zapewnienia prawidłowego wdrożenia polityki związanej z Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia unijnej horyzontalnej dyrektywy antydyskryminacyjnej, której projekt Komisja przedstawiła w 2008 r.; wzywa Komisję do przedstawienia alternatywnego rozwiązania, aby jak najszybciej uzyskać postępy w eliminowaniu dyskryminacji w całej UE we wszystkich obszarach życia;

57. zdecydowanie potępia wszelkie przejawy dyskryminacji osób z niepełnosprawnościami w dostępie do świadczeń medycznych; przypomina, że odpowiednie środki przyjęte przez państwa członkowskie muszą być zgodne z Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych i zapewniać równy i niedyskryminujący dostęp do opieki zdrowotnej i usług społecznych; podkreśla, że odpowiedź na przyszłe kryzysy zdrowotne (od gotowości na kryzy po leczenie) musi gwarantować, że osoby z niepełnosprawnościami nie zostaną pozostawione same sobie; w związku z tym wzywa właściwe organy do zapewnienia osobom z niepełnosprawnościami takiego samego leczenia jak każdej innej osobie, w tym intensywnej opieki medycznej; przypomina, że publiczna służba zdrowia zawsze powinna odgrywać główną rolę w ochronie osób z niepełnosprawnościami;

58. ponownie wzywa Komisję do współpracy z Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zakresie strategii komunikacji i dostępności, aby zapewnić osobom z niepełnosprawnościami możliwość dostępu do wymiaru sprawiedliwości UE bez jakiegokolwiek formy dyskryminacji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do kontynuowania programów poprawiających pozycję osób z niepełnosprawnościami, by umożliwić im rozpoznawanie i zgłaszanie przypadków dyskryminacji wobec nich;

59. potępia wszelkie formy dyskryminacji osób z niepełnosprawnościami w miejscu pracy; wzywa państwa członkowskie i Komisję do wdrożenia polityki zapobiegania przypadkom mobbingu ze względu na niepełnosprawność; ponadto wzywa państwa członkowskie, by w porozumieniu z pracodawcami wdrożyły politykę zapobiegania cyberprzemocy w miejscu pracy wobec osób z niepełnosprawnościami;

60. podkreśla, że należy zapobiegać osadzaniu w więzieniu osób, których niepełnosprawność jest nie do pogodzenia z pozbawieniem wolności, oraz że należy zapewnić rozwiązania alternatywne wobec kary pozbawienia wolności; wzywa państwa członkowskie, by w odniesieniu do zatrzymanych osób z niepełnosprawnościami zagwarantowały przestrzeganie podstawowych zasad równego traktowania, niedyskryminacji, racjonalnego usprawnienia i dostępności;

61. wzywa państwa członkowskie do wymiany informacji i dobrych praktyk, szczególnie w kwestii przechodzenia z opieki instytucjonalnej w stronę niezależnego życia, zapewniania dostępnych i przystępnych cenowo mieszkań dla osób z niepełnosprawnościami oraz włączenia ich w życie społeczności;

62. podkreśla, że racjonalne usprawnienia, dostępność i uniwersalne rozwiązania projektowe mają zasadnicze znaczenie dla zwalczania dyskryminacji osób niepełnosprawnych; podkreśla znaczenie skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu obejmującego identyfikację i usuwanie przeszkód i barier utrudniających osobom z niepełnosprawnościami dostęp do

Czwartek, 7 października 2021 r.

towarów, usług i obiektów dostępnych ogółowi społeczeństwa; podkreśla, że w miarę możliwości należy zapewnić osobom z niepełnosprawnościami skuteczny i niedyskryminujący dostęp na takich samych zasadach i warunkach jak osobom bez niepełnosprawności, a w razie potrzeby ułatwić osobom z niepełnosprawnościami korzystanie z urządzeń wspomagających, w tym z pomocy w mobilności i dostępie oraz z pomocy uznanych psów przewodników i innych psów towarzyszących⁽³¹⁾; przypomina, że normy dostępności należy przyjmować w porozumieniu z osobami z niepełnosprawnościami i reprezentującymi je organizacjami, ponieważ ich wiedza fachowa ma zasadnicze znaczenie dla identyfikacji barier w dostępności; podkreśla, że racjonalne usprawnienia, dostępność i uniwersalne rozwiązania projektowe mają zasadnicze znaczenie dla zwalczania dyskryminacji osób niepełnosprawnych;

63. podkreśla decydującą rolę członków rodziny opiekujących się osobami z niepełnosprawnościami, którzy często zaspokajają potrzeby tych osób w zakresie opieki i pomocy; podkreśla w związku z tym, że polityka i strategie UE i poszczególnych państw muszą zapewniać silne wsparcie członkom rodziny i opiekunom; uważa, że kluczowe znaczenie ma zapewnienie wzajemnego uznania roli tych osób jako opiekunów na szczeblu europejskim;

64. podkreśla znaczenie prawa osób z niepełnosprawnościami do korzystania z praw podstawowych na równych zasadach z innymi osobami; podkreśla konieczność uznania, że osoby z niepełnosprawnościami mają zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych we wszystkich aspektach życia na równi z innymi osobami, zgodnie z art. 12 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; wzywa państwa członkowskie do podjęcia w odpowiednim czasie właściwych środków w celu zapewnienia osobom z wszelkiego rodzaju niepełnosprawnościami skutecznego, sprawiedliwego i otwartego dostępu do wymiaru sprawiedliwości i organów ścigania na wszystkich etapach procedury; podkreśla, że infrastruktura i usługi muszą być dostępne, aby zapewnić równy i pozbawiony dyskryminacji dostęp do wymiaru sprawiedliwości i całej procedury prawnej;

65. podkreśla potrzebę zapewnienia pomocy finansowej, aby osoby z niepełnosprawnościami mogły najmować lub zatrudniać pomocników lub wspierać finansowo członków rodziny, ponieważ świadczone przez nich usługi opiekuńcze kosztują czas i pieniądze i ponieważ jest to absolutnie konieczne do wsparcia osób z niepełnosprawnościami i pomagających im członków rodziny;

66. podkreśla, że osoby z niepełnosprawnościami są marginalizowane społecznie i wykluczane z zatrudnienia oraz z życia gospodarczego i społecznego; ubolewa, że osoby z niepełnosprawnościami, zwłaszcza te, które potrzebują dużego wsparcia, są często szczególnie narażone na długotrwały pobyt w placówkach, a obecne wsparcie finansowe ze strony państw członkowskich nie jest wystarczające, zwłaszcza jeśli chodzi o wsparcie w społeczności, skoncentrowane na osobie, chroniące prawa osób z niepełnosprawnościami⁽³²⁾;

67. podkreśla, że w art. 19 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych określono prawo do samodzielnego życia i włączenia w społeczność; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia procesu przechodzenia osób z niepełnosprawnościami z systemów instytucjonalnych do systemu umożliwiającego udział w życiu społecznym, obejmującego usługi świadczone w społeczności zgodnie z wolą i preferencjami jednostki; wzywa państwa członkowskie do uwzględnienia w strategiach deinstytucjonalizacji konkretnych celów z jasno określonymi terminami oraz do odpowiedniego finansowania realizacji tych strategii;

68. ubolewa, że osoby z niepełnosprawnościami i ich sieci wsparcia wykluczono z grup priorytetowych w unijnej strategii szczepień; apeluje do państw członkowskich, by osobom z niepełnosprawnościami i ich sieciom wsparcia zaoferowały priorytetowy dostęp do szczepień; apeluje w tym względzie, by szczepienie przeciwko COVID-19 wymagało dobrowolnej i świadomej zgody osób z niepełnosprawnościami oraz by autonomii i zdolności do czynności prawnych wszystkich osób z niepełnosprawnościami, w tym z niepełnosprawnością intelektualną lub psychospołeczną oraz ze spektrum autyzmu, nie podważano przez zastosowanie środków uznawanych za służące dobru publicznemu lub leżące w interesie danej osoby;

69. wzywa do przeprowadzenia unijnych i krajowych dochodzeń w sprawie nieproporcjonalnej liczby zakażeń i wskaźników umieralności na COVID-19 w zakładach opiekuńczych i domach opieki, placówkach dla osób starszych i osób z niepełnosprawnościami oraz w innych ośrodkach usług społecznych, by zrozumieć przyczyny, wskazać osoby odpowiedzialne oraz podjąć konieczne działania i zapobiec takim sytuacjom w przyszłości;

⁽³¹⁾ Petycje nr 1140/2015, 0857/2016, 0535/2017 i 1140/2015, oraz 0988/2020.

⁽³²⁾ <https://www.edf-feph.org/independent-living-and-de-institutionalisation-policy/>

Czwartek, 7 października 2021 r.

70. wzywa, by miejsca, w których przeprowadza się szczepienia, były fizycznie dostępne, a także aby osobom, które tego potrzebują, wyznaczone osoby udzielały wskazówek i pomocy; apeluje o bezpłatne lub niedrogie ukierunkowane programy na rzecz dostępnego transportu tam, gdzie jest taka potrzeba;

Zatrudnienie i sprawy socjalne

71. wyraża zaniepokojenie wysoką stopą bezrobocia wśród osób z niepełnosprawnościami, zwłaszcza wśród kobiet z niepełnosprawnościami, w porównaniu z innymi grupami osób w UE; wzywa państwa członkowskie do wspierania i zapewnienia ram prawnych i politycznych umożliwiających udział w rynku pracy osobom, a zwłaszcza kobietom z niepełnosprawnościami, w tym osobom z ukrytą niepełnosprawnością, chorobami przewlekłymi lub trudnościami w uczeniu się;

72. wzywa państwa członkowskie, aby przyjęły podejście interseksjonalne, w szczególności w polityce i środkach, które służą tworzeniu zatrudnienia sprzyjającego włączeniu; ubolewa, że dyskryminacji wielokrotnej i interseksjonalnej nie uwzględniono dostatecznie w europejskiej strategii w sprawie niepełnosprawności na lata 2021–2030; wzywa zatem Komisję, by położyła szczególny nacisk na interseksjonalność przy wdrażaniu strategii oraz określiła jasne, mierzalne i ambitne cele, które dotyczą zróżnicowania w miejscu zatrudnienia i odzwierciedlają niejednorodność grupy osób z niepełnosprawnościami, aby zareagować na dyskryminację wielokrotną i interseksjonalną; podkreśla, że trzeba monitorować wydajność strategii z udziałem osób z niepełnosprawnościami i organizacji je reprezentujących;

73. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania i wspierania przedsięwzięć społecznych skupiających się na zatrudnianiu osób z niepełnosprawnościami, ponieważ są one dźwignią, która służy zwiększeniu tworzenia godnych miejsc pracy;

74. zachęca państwa członkowskie do umożliwienia wczesnego dostępu do publicznych systemów emerytalno-rentowych osobom z istotnymi i poważnymi niepełnosprawnościami, aby zwalczać zagrożenie ubóstwem i wykluczenie społeczne w starszym wieku;

75. wzywa państwa członkowskie, aby rozwiązały problem niedostatecznego rozwoju i niedostatecznego finansowania publicznych służb zatrudnienia w celu poprawy wskaźnika zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami; wzywa państwa członkowskie, aby wzmocniły powiązania publicznych służb zatrudnienia z agencjami pośrednictwa pracy;

76. podkreśla pozytywną rolę miejsc pracy chronionej zgodnych z Konwencją ONZ o prawach osób niepełnosprawnych w przechodzeniu osób z niepełnosprawnościami na otwarty rynek pracy;

77. wzywa państwa członkowskie, aby wspierały oparte na prawach, sprzyjające włączeniu i godne modele indywidualnej praktyki zawodowej i wsparcia („zatrudnienie wspomagane”), które osobom z niepełnosprawnościami pozwolą w miarę możliwości przejść na otwarty rynek pracy;

78. wzywa Komisję, by jak najszybciej rozpoczęła przegląd dyrektywy w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, aby zapewnić jej pełną harmonizację z postanowieniami Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych oraz wdrożyć proces partycypacyjny mający zapewnić bezpośrednie i pełne zaangażowanie organizacji reprezentujących osoby z niepełnosprawnościami;

79. zwraca uwagę, że systemy wspierania zatrudnienia nie powinny ograniczać wynagrodzeń osób z niepełnosprawnościami, szczególnie przez współfinansowanie publiczne; zwraca uwagę, że osoby z niepełnosprawnościami muszą być zatrudniane na podstawie tych samych uregulowań płacy i czasu pracy jak inni pracownicy, dostosowanych do ich potrzeb; jest zdania, że osób z niepełnosprawnościami nie można włączać w otwarty rynek pracy bez ogólnych ram regulacyjnych zatrudnienia, a także bez wsparcia rokowań o podwyżkach wynagrodzeń i układach zbiorowych;

80. podkreśla potrzebę wsparcia finansowego, które pozwoli osobom z niepełnosprawnościami na zatrudnienie wyspecjalizowanych asystentów;

81. wzywa państwa członkowskie do odpowiedniej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego dla osób z niepełnosprawnościami, w tym przez zapewnienie im dalszego otrzymywania wsparcia obejmującego dodatkowe koszty związane z niepełnosprawnością również przy wejściu na rynek pracy lub po przekroczeniu określonego progu dochodów, aby wspierać ich integrację na rynku pracy oraz pomóc zagwarantować im godność i równość; uważa, że aby zrealizować te cele, należy wprowadzić zmiany do rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz współpracować z organizacjami reprezentującymi osoby z niepełnosprawnościami;

Czwartek, 7 października 2021 r.

82. wzywa państwa członkowskie do wymiany informacji i dobrych praktyk, szczególnie w kwestii przechodzenia z opieki instytucjonalnej w stronę niezależnego życia, zapewniania dostępnych i przystępnych cenowo mieszkań dla osób z niepełnosprawnościami oraz włączenia ich w życie społeczności;

83. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zintensyfikowały starania służące podniesieniu wciąż niższego poziomu zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami oraz aby promowały dostęp osób z niepełnosprawnościami do wysokiej jakości, trwałych miejsc pracy; z zadowoleniem przyjmuje zatem propozycję Komisji zapisaną w planie działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych, by w zmienionej tablicy wskaźników społecznych uwzględnić poziom zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami w porównaniu z innymi grupami osób;

84. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy Rady 2000/78/WE; apeluje do państw członkowskich, aby zwiększyły szanse na zatrudnienie osób z niepełnosprawnościami przez lepsze wdrażanie dyrektywy, w szczególności jej art. 5, który dotyczy racjonalnych usprawnień, jak również przez inwestowanie funduszy unijnych i środków pochodzących z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w szkolenie i tworzenie miejsc pracy dla osób z niepełnosprawnościami;

85. podkreśla, że dopasowanie osób do stanowisk, profilowanie zawodowe, jednoczesne zatrudnienie i szkolenie, wspieranie stażu i szkolenia w miejscu pracy, jak również możliwości rozwoju zawodowego odgrywają ważną rolę w pomaganiu osobom z niepełnosprawnościami w zyskaniu i utrzymaniu płatnego zatrudnienia;

86. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby rynki pracy i środowiska pracy były otwarte, sprzyjały włączeniu oraz były dostępne dla osób z niepełnosprawnościami, do wspierania usług zatrudnienia, do zwiększania świadomości na temat praktyk zatrudnienia sprzyjającego włączeniu, do wprowadzenia odpowiednich zachęt i środków wspomagających dla przedsiębiorstw, w szczególności mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, które rekrutują i szkolą osoby z niepełnosprawnościami, oraz do zapewnienia, aby ogólne programy samozatrudnienia były dostępne dla osób z niepełnosprawnościami i wspierały takie osoby;

87. wzywa państwa członkowskie, aby zachęcały do działań na rzecz dostosowania miejsca zatrudnienia oraz aby podejmowały działania służące poprawie bezpieczeństwa i higieny pracy; wzywa Komisję, aby zwróciła szczególną uwagę na pracowników z niepełnosprawnościami w nadchodzących strategicznych ramach UE dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy oraz aby wytyczyła ambitne cele;

88. wzywa instytucje unijne i państwa członkowskie do wprowadzenia parytetów w miejscach pracy dla osób z niepełnosprawnościami w celu wspierania miejsc pracy sprzyjających włączeniu;

Zamówienia publiczne i fundusze UE

89. przypomina, że postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w państwach członkowskich należy prowadzić i kończyć z pełnym poszanowaniem praw podstawowych beneficjentów, w tym osób z niepełnosprawnościami; zwraca uwagę, że państwa członkowskie muszą przestrzegać postanowień Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych przy wdrażaniu przepisów dotyczących zamówień publicznych, zwłaszcza przy doborze środków komunikacji, specyfikacji technicznych, kryteriów udzielenia zamówienia oraz warunków realizacji zamówienia;

90. przypomina, że dobra struktura usług publicznych, zwłaszcza w dziedzinie zdrowia i kształcenia, ma zasadnicze znaczenie dla równego traktowania osób z niepełnosprawnościami, niezależnie od ich sytuacji ekonomicznej; wzywa państwa członkowskie, by wykorzystwały fundusze UE do poprawy tych usług i związanej z nimi infrastruktury, w duchu inicjatyw REACT-EU i Next Generation EU;

91. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by w ostatecznej treści umów o partnerstwie dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz w programach tych funduszy zapisały cele i podejścia, które poprawią warunki życia osób z niepełnosprawnościami przy poszanowaniu zasad dostępności i niedyskryminacji, a jednocześnie inwestowały w równość szans i udział osób z niepełnosprawnościami we wszystkich dziedzinach życia, w tym we wspieranie przejścia od opieki instytucjonalnej do życia w społeczności; zwraca się do Komisji o ścisłe monitorowanie korzystania z funduszy UE zgodnie z Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych; podkreśla, że trzeba stopniowo ujednoclić definicję dostępności, uczestnictwa i życia w społeczności, by zwiększać spójność między państwami członkowskimi;

92. wzywa państwa członkowskie, by wykorzystwały możliwości, jakie stwarzają fundusze unijne, do tworzenia nowych miejsc pracy dla osób z niepełnosprawnościami oraz szkolenia tych osób, zagwarantowania i wspierania pełnej dostępności przestrzeni publicznej i infrastruktury oraz objęcia osób z niepełnosprawnościami zasięgiem działań finansowanych przez UE; ubolewa, że w części państw członkowskich fundusze UE nadal wykorzystuje się do tworzenia nowych wydzielonych środowisk dla osób z niepełnosprawnościami;

Czwartek, 7 października 2021 r.

93. podkreśla, że trzeba odpowiednio finansować sprzęt, którego potrzebują osoby z niepełnosprawnościami, by mogły korzystać z najlepszych dostępnych technologii i urządzeń potrzebnych w życiu codziennym, pracy i życiu społecznym;

94. podkreśla, że fundusze europejskie nigdy nie powinny być wykorzystywane do finansowania niedostępnych produktów, usług lub obiektów infrastruktury;

95. zachęca Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia, aby w programach i strategiach rozwoju obszarów wiejskich uwzględniać konkretne działania informacyjne skierowane do osób z niepełnosprawnościami żyjących na obszarach wiejskich, a także do angażowania tych osób w projektowanie i wdrażanie tych programów i strategii;

Cyfryzacja

96. wzywa państwa członkowskie, aby przeanalizowały możliwości i potencjał, jakie daje cyfryzacja i rozwiązania cyfrowe, oraz uznały wartości technologii wspomagających i adaptacyjnych, przeznaczonych dla osób z niepełnosprawnościami, przy należyтым poszanowaniu ochrony danych osobowych i uwzględnieniu aspektów etycznych; przypomina, że potencjał korzystania z narzędzi cyfrowych i technologii wspomagających zależy od tego, jakie możliwości rozwijania umiejętności cyfrowych będą miały osoby z niepełnosprawnościami; zauważa, że rozwój odpowiednich umiejętności cyfrowych i wiedzy o sztucznej inteligencji może wspierać integrację słabszych grup społecznych, np. osób z niepełnosprawnościami, na rynku pracy;

97. zwraca uwagę, że pandemia COVID-19 pokazała, iż całe społeczeństwo powinno móc korzystać z transformacji cyfrowej bez dyskryminacji czy wykluczenia z jakichkolwiek względów; podkreśla znaczenie technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) dla mobilności, komunikacji i dostępu do usług publicznych; apeluje zatem do państw członkowskich, by czynnie wspierały udział osób z niepełnosprawnościami, zapewniając odpowiednie środki umożliwiające im dostęp do usług publicznych online;

98. wzywa instytucje UE do dopilnowania, by ich infrastruktura, usługi i usługi cyfrowe spełniały najwyższe standardy dostępności, oraz do dołożenia wszelkich starań, by dokumenty dotyczące procedur ustawodawczych były publikowane w sposób przystępny i przyjazny dla użytkownika, a także do zapewnienia osobom z niepełnosprawnościami odpowiedniego i pełnego dostępu do stron internetowych i formularzy kontaktowych instytucji UE; zachęca państwa członkowskie do opracowania programów, których celem jest włączenie osób z niepełnosprawnościami do społeczeństwa poprzez sport, sztukę, kulturę i zajęcia rekreacyjne, a także programów propagujących pozbawiony ograniczeń udział osób z niepełnosprawnościami w procesie politycznym;

Badania naukowe

99. wzywa Komisję do prowadzenia dalszych badań nad wpływem nowych technologii na osoby z niepełnosprawnościami, na przykład nad wpływem oświetlenia LED na osoby z uczuleniem na światło;

100. przypomina, że opracowanie odpowiedniej i skutecznej polityki mającej zapewnić wszystkim osobom z niepełnosprawnościami w UE dostępne społeczeństwo wymaga porównywalnych i wiarygodnych danych unijnych; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do większych starań o wspólne ramy europejskiej statystyki dotyczącej pojedynczych osób i gospodarstw domowych, by gromadzić wiarygodne dane o udziale osób z niepełnosprawnościami na poszczególnych poziomach i w poszczególnych rodzajach kształcenia, pracy i uczestnictwa w życiu społecznym;

101. podkreśla, że trzeba inwestować w innowacje i badania dotyczące zatrudnienia i przedsiębiorczości osób z niepełnosprawnościami, by wspierać ich byt finansowy oraz udział w życiu gospodarczym i społecznym;

102. podkreśla konieczność zintensyfikowania badań naukowych i innowacji w dziedzinie dostępnej technologii w celu wzmocnienia włączającego charakteru rynków pracy dla osób z niepełnosprawnościami; podkreśla znaczenie ICT dla mobilności, komunikacji i dostępu osób niepełnosprawnych do usług publicznych;

Edukacja

103. z zadowoleniem przyjmuje to, że państwa członkowskie chcą wdrażać politykę edukacji włączającej; wzywa państwa członkowskie, by dalej zwiększały zdolności ich systemów edukacji do zapewniania wszystkim osobom uczącym się dostępnej edukacji o wysokiej jakości przez promowanie konkretnych środków i zindywidualizowanego wsparcia, na przykład dostępnych i dostosowanych do potrzeb programów nauczania i materiałów edukacyjnych, dostępnych ICT i odpowiedniej edukacji cyfrowej, a także wzywa Komisję, by zwiększyła rolę gwarancji dla dzieci i rozważyła

Czwartek, 7 października 2021 r.

wprowadzenie systemu nagradzania szkół za przystępność służącą jednakowemu traktowaniu dzieci z niepełnosprawnościami; wzywa Komisję i państwa członkowskie do inwestowania w szkolenie specjalistów w zakresie potrzeb osób z niepełnosprawnościami; powtarza, że wdrożenie i przydzielenie odpowiednich programów finansowania unijnego powinno przyczynić się do przejścia na edukację włączającą; podkreśla, że osoby z niepełnosprawnościami powinny mieć zagwarantowany dostęp do kształcenia, także w sytuacjach kryzysowych, takich jak pandemia COVID-19, oraz że państwa członkowskie powinny zwalczać wszelkie formy dyskryminacji i wykluczenia w tym obszarze; podkreśla, że trzeba zwiększyć udział młodzieży z niepełnosprawnościami w szkoleniach, uwzględniając ich potrzeby, co zapewniłoby im lepszy dostęp do rynku pracy; odnotowuje korzyści, jakie dzieci z mniejszości językowych ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi mogą czerpać z uczenia się w języku ojczystym we wczesnych latach edukacji, gdy komunikacja językowa i porozumiewanie się sprawia im trudności; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia dostępu do edukacji w języku mniejszości dzieciom ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;

104. zwraca uwagę, że edukacja włączająca oraz programy szkolenia zawodowego stanowią dwa kluczowe warunki rynku pracy bardziej sprzyjającego włączeniu społecznemu; wzywa Komisję, by w przyszłym podejściu UE do mikrokwalfikacji na potrzeby uczenia się przez całe życie i szans na zatrudnienie zapewniła dostępność i włączenie oraz sposobów na poprawienie realizacji prawa do pracy przysługującego osobom z niepełnosprawnościami; wzywa państwa członkowskie, aby skorzystały z możliwości, jakie daje młodym ludziom z niepełnosprawnościami ulepszona gwarancja dla młodzieży w dziedzinie zatrudnienia, edukacji, staży lub praktyk, by zapewniały równy dostęp osób z niepełnosprawnościami oraz by wprowadziły indywidualnie dostosowaną politykę;

105. podkreśla znaczenie wczesnego, zindywidualizowanego i całościowego wsparcia dla dzieci z niepełnosprawnościami, ich rodziców i opiekunów; wzywa państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na dzieci z niepełnosprawnościami i o specjalnych potrzebach edukacyjnych;

106. zwraca uwagę na znaczenie interweniowania we wczesnym dzieciństwie oraz na to, że dzieci z niepełnosprawnościami muszą uczestniczyć w życiu społecznym i być w nie włączane od najwcześniejszych etapów życia; zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia możliwości finansowania edukacji włączającej – tam, gdzie jest to możliwe i pożądane – by wspierać wpływ edukacji włączającej na dzieci z niepełnosprawnościami lub bez niepełnosprawności oraz by finansować badania nad edukacją włączającą; uważa, że trzeba zachęcać do korzystania z nowych technologii, w tym ICT, urządzeń wspierających mobilność oraz pomocniczych urządzeń i technologii, które są odpowiednie dla osób z niepełnosprawnościami; podkreśla, że edukacja ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju indywidualnego i że środowiska edukacyjne dostępne dla osób z niepełnosprawnościami dają umożliwiającą im wnoszenie pełnego wkładu we wszystkie aspekty życia społecznego;

107. podkreśla, że należy w pełni włączyć osoby z niepełnosprawnościami w rynek pracy przez wspieranie edukacji włączającej, promowanie elastycznych form zatrudnienia odpowiadających potrzebom tych osób (np. telepracy lub inteligentnej organizacji pracy) oraz pełne zaangażowanie stowarzyszeń osób z niepełnosprawnościami w opracowywanie strategii włączających;

108. podkreśla, że osoby z niepełnosprawnościami mają często wysokie, a niedoceniane umiejętności i kwalifikacje; zauważa, że uniemożliwia im to samorealizację oraz pozbawia społeczeństwo społecznej i ekonomicznej wartości ich włączenia;

109. jest głęboko przekonany, że państwa członkowskie powinny zapewnić odpowiednie wsparcie dzieciom z niepełnosprawnościami, aby kształcenie publiczne mogło stać się podstawą zindywidualizowanego paradygmatu nauczania;

110. uznaje wartość szkoły i sportu jako elementów o decydującym znaczeniu dla wzrostu i rozwoju dzieci z niepełnosprawnościami, zwłaszcza z autyzmem; ubolewa, że nauczanie zdalne podczas pandemii pozbawiło je tych podstawowych elementów; wyraża nadzieję, że edukacja tych dzieci będzie traktowana priorytetowo w polityce ponownego otwarcia po pandemii w państwach członkowskich;

111. proponuje, by tworzyć projekty zwiększające świadomość na temat potrzeb osób z niepełnosprawnościami przez pozytywne wykorzystywanie siły narzędzi kulturowych, na przykład przez promowanie wydarzeń kulturalnych, jako elementu szerszej strategii edukacyjnej mającej wspierać i chronić prawa osób z niepełnosprawnościami;

112. apeluje do państw członkowskich o przestrzeganie wytycznych zapisanych przez Komisję w komunikacie w sprawie utworzenia europejskiego obszaru edukacji do 2025 r., zgodnie z którymi rządy powinny wspierać edukację włączającą we wszystkich sektorach kształcenia i szkolenia zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; wzywa do wdrożenia systemu integracyjnego w krajowej, europejskiej i regionalnej polityce edukacyjnej, by ułatwić włączanie uczniów z niepełnosprawnościami do głównego nurtu kształcenia w celu uniknięcia dyskryminacji z jakichkolwiek względów;

Czwartek, 7 października 2021 r.

Ochrona praw kobiet z niepełnosprawnościami

113. z zadowoleniem przyjmuje europejską strategię w sprawie niepełnosprawności na lata 2021–2030 i zawarte w niej odniesienia do konkretnych problemów napotykanych przez kobiety i dziewczęta z niepełnosprawnościami; apeluje, by we wszystkich strategiach politycznych, programach i inicjatywach UE oraz w krajowych planach działania państw członkowskich uwzględniano przenikanie się aspektów płci i niepełnosprawności; apeluje o optymalizację istniejących i przyszłych unijnych instrumentów finansowania w celu promowania dostępności i niedyskryminacji;

114. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby umożliwiały kobietom z niepełnosprawnościami pełny rozwój i awans, wzmacniały ich pozycję oraz wspierały ich udział w publicznych procesach decyzyjnych; zauważa, że należy wprowadzić odpowiednie środki, aby zapewnić pełne uwzględnianie perspektywy kobiet z niepełnosprawnościami oraz promowanie udziału reprezentujących je organizacji wspólnie z organami konsultacyjnymi ds. niepełnosprawności;

115. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by pilnie zajęły się problemem przemocy ze względu na płeć, niewspólnie dotyczącym kobiety i dziewczęta z niepełnosprawnościami, z wykorzystaniem konwencji stambulskiej i przez zaliczenie konkretnych form przemocy ze względu na płeć do dziedzin przestępczości wymienionych w art. 83 ust. 1 TFUE; wzywa Komisję, aby na tej podstawie prawnej zaproponowała wiążące środki i całościową unijną dyrektywę ramową w celu zapobiegania wszelkim formom przemocy ze względu na płeć i w celu ich zwalczania; wzywa Komisję, aby zapewniła uwzględnianie potrzeb kobiet z niepełnosprawnościami w inicjatywach dotyczących udzielania wsparcia osobom poszkodowanym – w ramach strategii na rzecz równouprawnienia płci i strategii w zakresie praw ofiar – a także by zapewniła kształtowanie wsparcia dla osób poszkodowanych zgodnie z zasadą dostępności;

116. ubolewa, że kobiety i dziewczęta z niepełnosprawnością fizyczną i z zaburzeniami funkcji poznawczych spotykają się z dyskryminacją ze względu na płeć w opiece medycznej; uważa, że kobiety i dziewczęta z niepełnosprawnościami muszą mieć pełny i równy dostęp do leczenia odpowiedniego do ich szczególnych potrzeb, dzięki opiece zdrowotnej dostosowanej do niepełnosprawności i podstawowym usługom; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły pracownikom opieki zdrowotnej dodatkowe szkolenia o szczególnych potrzebach kobiet i dziewcząt z niepełnosprawnościami, a kobietom i dziewczętom z niepełnosprawnościami – wszelkie odpowiednie informacje umożliwiające im swobodne podejmowanie decyzji dotyczących ich zdrowia;

117. apeluje o powszechne poszanowanie zdrowia i praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz o dostęp do opieki zdrowotnej w tym zakresie i możliwość korzystania z tych praw; z ubolewaniem odnotowuje regres w obszarze zdrowia i praw seksualnych i reprodukcyjnych kobiet w niektórych krajach, szczególnie groźny dla kobiet i dziewcząt z niepełnosprawnością, napotykających dodatkowe przeszkody w dostępie do opieki zdrowotnej; podkreśla znaczenie podjęcia przez państwa członkowskie wszelkich środków niezbędnych do zwalczania przymusowej sterylizacji; apeluje do państw członkowskich o inwestycje publiczne mające zagwarantować kobietom i dziewczętom z niepełnosprawnościami pełną ochronę zdrowia i praw seksualnych i reprodukcyjnych; ubolewa, że dziewczętom z niepełnosprawnościami często odmawia się edukacji seksualnej; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły kompleksową i włączającą edukację seksualną i edukację na temat relacji międzyludzkich;

118. wzywa państwa członkowskie, aby zagwarantowały dostępny, wolny od stereotypów system edukacji, obejmujący włączające rozwiązania edukacyjne, przygotowujące kobiety i dziewczęta z niepełnosprawnościami do wejścia na rynek pracy, ze szczególnym naciskiem na umiejętności cyfrowe i uczenie się przez całe życie, a także by zagwarantowały dziewczętom i kobietom z niepełnosprawnościami możliwość wyboru kierunku studiów, co pozwoli im wykonywać wybraną przez siebie pracę i w pełni realizować w niej swój potencjał, bez ograniczeń w postaci braku dostępu, uprzedzeń czy stereotypów; dostrzega związek między edukacją a późniejszym zatrudnieniem; zaznacza, że eliminacja różnic w poziomie zatrudnienia wymaga pełnego dostępu do edukacji;

119. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zajęły się niedostatecznym poziomem zatrudnienia kobiet z niepełnosprawnościami, zwłaszcza przez zwalczanie stereotypów płciowych, zwiększenie udziału osób z niepełnosprawnościami w gospodarce cyfrowej oraz ich reprezentacji w kształceniu, szkoleniu i zatrudnieniu w dziedzinie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM), a także eliminację zjawisk zniechęcających do podejmowania pracy, takich jak molestowanie seksualne; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podjęły konkretne działania zapewniające kobietom z niepełnosprawnościami udział w podejmowaniu decyzji i równość wynagrodzeń za taką samą pracę lub pracę o takiej samej wartości za pomocą wiążących środków służących przejrzystości wynagrodzeń, zaradziły wysokiemu ryzyku ubóstwa, które grozi im nawet wtedy, gdy mają pracę, oraz dostosowały do ich szczególnych potrzeb przepisy prawa pracy, na przykład związane z elastyczną organizacją pracy i urlopem rodzicielskim; wzywa Komisję

Czwartek, 7 października 2021 r.

i państwa członkowskie, by za pomocą planu działania na rzecz gospodarki społecznej wspierały modele biznesowe i inicjatywy z zakresu gospodarki społecznej mające poprawić włączenie społeczne kobiet z niepełnosprawnościami i ich integrację na rynku pracy;

120. zauważa, że gromadząc więcej danych i informacji, można lepiej zrozumieć sytuację kobiet i dziewcząt z niepełnosprawnościami; apeluje o istotne, dokładne i zdezagregowane dane uwzględniające aspekty płci i niepełnosprawności, by móc ocenić problemy napotymane przez kobiety z niepełnosprawnościami, szczególnie na rynku pracy;

o

o o

121. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, rządóm i parlamentóm państw członkowskich, Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Komitetowi Regionów, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Organizacji Narodów Zjednoczonych.
